

22

RYTHMIMUSICI

P R O

LUDIS AUTUMNALIBUS DATIS AUGUSTÆ VINDELICORUM

ANNO M. DCCXLVIII.

PROLOGUS.

Juventus in Ganymede Honorata.

P E R S O N Æ.

*Mercurius personatus, seu Genius Augustanus. Ganymedes.
Chorus Juvenum Ganymedi coævorum, & Comitum Genii.*

Mercurius.

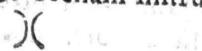
HÆc sunt Jovis Imperia:
Adolescentulum præclarè meritum Regalis Aquila
Vehat ad Sydera,
Ita Juventa sentiat, quām placeat,
Si floreat, & sapiat.

C H O R U S.

Scande ad Sydera, Juventus inclyta:
Gestante famulâ, Tonantis Aquilâ
Ad Deos evola.
Disce, quam dulcia rite promerita
Sint Gaudia.

Mercurius.

Imo facest Fâbulâ,
Eat in Scenam Gloria,
Qua Magnus quondam Carolus Juventam impertiit.
Spectetur Gratia, Cæsaris æmula:
Qua Magistratus Vindelicus
Musis honorandis, Præmiferis Ornandis
Orchestrâ aperit, & Scenam instruit.

ARIA.

A R I A.

AD Jovis & Regis exemplum
Augustæ hic placuit mos:
Ut almo favore,
Festivo splendore,
Feratur Honoris in Templum
Vernantior Juvenum flos.
Sic Sobolis bonæ delectu,
Et Artium lato profectu
Ornabitur publica res:
Sic optimis rebus intenta,
Lactatique Laude Juventa
Cresceret in uberes
Patriæ spes.

Ganymedes. Quiesce veredaria tantisper Aquila,
Triumphum sisticò,
Dum grates munificentia
Tam Splendidæ dependero.

A R I A.

Augusta,
Urbs vere Augusta:
Vetus Genere,
Venus specie,
Urbs Urbanissima,
Lux præclarissima, Gemma cultissima,
Germania.
Hæc quoque Nobilis
Cum Cœli maximis
Et Mundi Dominis
Est tibi Paritas:
Quod more Jovis, & Cæsaris fias,
Ludosque Scenicos,
Ac plausus publicos
Juvente das.

C H O R U S.

Eja perfruere Augusto munere
Musarum Flot!
Usu docentem
Jam nunc intellige,
Virtutis strenuæ
Quod labor sit eos,
Et honor sit dos.

CHO.

CHORUS I.

Præmium ex Moribus:
Seu Polymita Josepho data. Genes. 37.

P E R S O N Æ.

Jacob. Filii. Chorus Pastorum.

Jacob. **E**ja Filii, Bravum statuo, Præmium offero:
Narrate vestra Merita, certate pro Polymita,
Cujus facinora erunt præcipua,
Ejus erit Victoria.

C H O R U S.

Precipite ut impete ruit ab æthere
Fulminea in prædam Aquila:
Sic nos ad Præmia,
Sic pro Polymita, pro Gloria
Volamus, pugnamus;
Juvat vicitria prodere merita.

Ruben. Pater, si petis merita,
Me audi, & judica.

A R I E T T A.

Jejunus trepida Lupus Ovilia tentabat,
Nuper imbellia improbus pascua turbabat:
Quem ego vindice conterens ilice maclari,
Et candidissimam tibi oviculam seryavi.

Nephtali. Et mea merita non sunt imparia.

A R I A D U O R U M.

Est Fons dilectus pecori,
Qui bibitur ab oribus, Pastoribus,
Et pratis omnibus,
Hunc ego prodidi.

Levi. Meo debetur operi
Castissima latissimi lux Rivuli:
Hunc ego condidi, & nomen indidi.

Ambo. Mea sunt Præmia, mea Polymita.

Josépb. Mi Pater optime, nōnne odisti me?
Quod stadium mandas hodie,
Quod Joseph patulus non possit currere?

A R I A.

Si brachio pro Præmio certandum,
Si corpore, si robore pugnandum,
Non amas Pater me, non possum vincere,
Obruent Fratres, & oppriment me,
Cor postula, Virtutem provoca,
Pugnabo,
Candido pectori, & motum decori,
Præstabo.

Jacob.

Né Fili, ne metue:
Hoc in certamine
Non vincent manus asperrimæ,
Sed animæ pulcherrimæ.
In meo stadio Virtutibus non pedibus currendum est:
Non sibi sed pectori vincendum est.

A R I A.

Si bruras inter fraxinos,
Et sera Mænala
De Fortitudine scrutarer merita:
Tunc equidem durissima
Dodonæ brachia
Nodosos inter æmulos
Et fratres quercinos
Ausserent Præmia,
Sed meos ego Pectori non corpore
Athletas astimo:
Justumque non è brachio, sed Animo
Bravium confero.

A R I E T T A.

Dan.

Oves enumera, caulas interroga:
Non sunt tam candida, tam pinguia, ut mea pecora.
Sylvescunt vellera, turgescunt ubera,
Scatent Ovilia: eo mea merita!
Mea Victoria: ne puer invola in mea Præmia.
Nota frater, quod ait Pater:
Non opus rusticum meretur Præmium;
Cedet Virtuti Polymita,
Mea erunt hæc spolia.

Josepb.

ARIA

A R I A T R I U M.

Joseph.

ST Aniipæ Magnumæ
: E Respōsidet Gloriā;
Hos Pater optime mōres intēcōga:
Si Innocentia datur Polymita,
Meam pro Præmio Vitam exāmina.
Hos sp̄ores judica, ama & estima,
Virtuti debita da Præmia.

Ruben.

Ne inertissimæ, ne Innocentia,
Ne cedat Gloria;
Nostra facinora gregi idonea
Defensa pecora, rigata pascua
Ama & estima: nobis da Præmia.
Non ego rusticus, non amo metita:
Sit Innocentia Victoria,
Virtuti debita do Præmia;
Sit Josephi optime tua Polymita.

Ruben.

Pater Josephum diligit, nos abjicit:
Affectu patrī non jure merito
Dat Præmia.

C H O R U S.

Quid nobis cum Polymita, visamus pascua:
Si Patri nou virilia arrident merita,
Et nobis puerilia non placent Præmia:
Huc ergo fili mi accipe spolia, & cogitz,
Debere tua te Virtuti Præmia.

Jacob.

C H O R U S II.

Præmium e Scientia:

Seu Daniel à Rege Nabuchodonosor ornatus. *Daniel. 2.*

P E R S O N A E.

Rex. Arioch Satrap. Daniel. Ananias. Chorus Aulicorum,
& Poparum.

Rex.

Effodiunt me coræ Regiæ;
Ad sint Scientiæ, & recrètent me.
Ubi Chaldaei, Interpretes D.E.I?

Arioch.

Non audent comparere, cùm nesciant respondere.

Rex.

Vel officium faciant, vel è vivis abeant;
Necessaria sunt Regi consilia;
Et consiliis Sapientia:
Ruinæ sunt obnoxia, quæ carent hac Imperia.

A R I A.

Tunc imperat Basilicæ
Majestas Regiæ,
Si regnat Fortitudine,
Et Sapientia,
Sed vapulant Imperia
Vacillant Solia,
Si Scipira moveret aurea,
Potens Ignavia.

Arioch.

Digna Capite aureo Sententia.

Rex.

An superbissima Magorum Ingenia,
Sommum devorat unicum?
Vel loquuntur, vel moriantur.

A R T O S E

Stupide Grex, Impia fœc!
Vos tot audacia me per mendacia
Tandis fallere? vos rabulae,
Me larvæ fabulae illudere?
Ferte oracula prodite somnia:
Date Sententiam, vel animam.

Ananias.

Et Sapientia Divinæ Menti particula,
Tam sacra Dos,
In sordidos non cadit animos.

ARIA.

A R I A.

Arioli profani Superbita inani:
Non sciunt legerem.
Arcana Numinum,
Secreta cœtdium
Non prodere.
Non penetrat in sydera frons impia
Stultus intuspicis?
Binis se monstrat Diphthera,
Sanctis, & Superis.

Ephebus.

Inventus est Hebræus Juvenis,
Qui sperat Regia pandere Somnia.

Rex.

Afferte hominem DEI partipem.

Daniel.

Rex in æternum vivet!
Tunc Juvenis, abdita pectoris mei introspicis?
Et quod omnes nesciunt, tu solus scis?

Daniel.

Omnia scit, quem Deus erudit.

Rex.

Magnifica sint tibi Praemia, mea si prodas somnia.

Daniel.

Quæ Somnia?

Rex.

Vilapsa sunt, è memoria.

Daniel.

Audi ergo ipsissima.

A R I A.

Nuper in Somno Rex Magne jacebas,
Statuam grandem miramque videbas.
Optimo Caput ab Auro fulgebat,
Manus Argentis Pectusque lucebat.
Sed Venter æreus, Pesque promiscuus,
Fragilem testam cum ferro miscebat,
Interim lapis è monte eugebat,
Statuæ Pedem supremum riebat:
Et Gigas omnis in cinerem ibat,
Pompa Colossi superba peribat:
Sed lapis parvulus, illico Maximus,
Ultra montes, & nubes exibat.

Rex.

Hæc est verissima, hæc mea Statua.
Narrasti Somnum, adde augurium,
Et dabo Praemium.

Daniel.

Daniel.

In quadriformi Machina, A.
Signantur succedentia, & descendencia
Orbis Imperij,
Tu Caput Aureum,
Cui simile non erit alterum.
Disparitas metalorum,
Est genius, & Ordo Regnum,
Lapis deciduus, & mox eximius,
Mortale Scepticum finiet,
Æternum inferet.

A. R. I. O. S. E. S.

Qua mystica fulserunt metalli facie,
Endem comparebant Coronæ Serie,
Quo Statua perivit contra Iapide,
Hoc Mundus interibit mortalis funere.

Rex.

Date Torquem, & Purpuram,
Thura & victimam:
Divino Ingenio
Præmio illemissus Præmio,
Accede, & fruere Regali munere.

Daniel.

Adoro munificam Regis Clemensiam.

C H O R U S.

Hæc digna Graia, Hæc justa Gloria,
Quod Sapientia superbo munere,
Regalis Dextera dat Præmia.

Omnia ad Majorem DEI Gloriam.

